

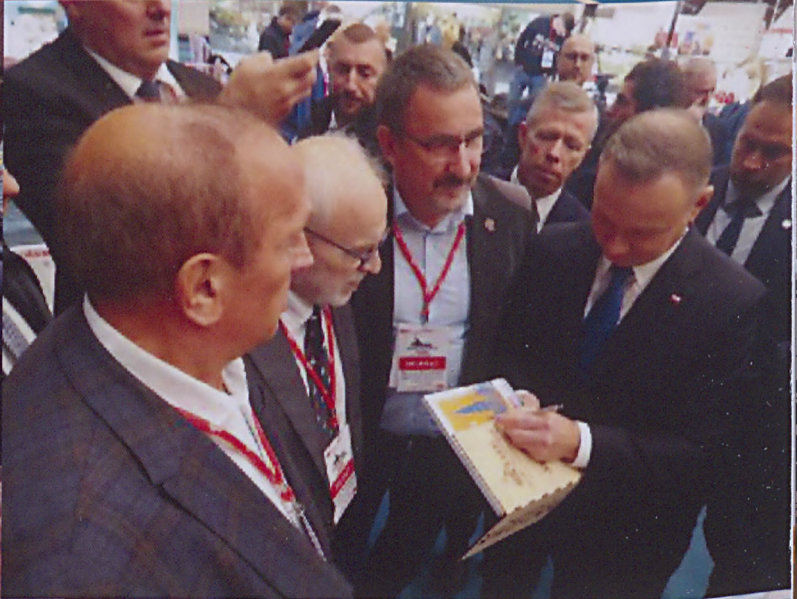

XXXI Krajowy Zjazd Delegatów s.4

XXXI
KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW
NSZZ
SOLIDARNOŚĆ
Spała, 19 - 20 października 2023

XXXI Krajowy Zjazd Delegatów 19-20 października 2023, Spała

Narodowe Święto Niepodległości
11 listopada 2023 r. - Radom

Z REGIONU

II posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska kadencji 2023-2028

2023-09-19

19 września odbyło się drugie w kadencji 2023-2028 posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. W posiedzeniu uczestniczyła także przewodnicząca Regionalnej Komisji Rewizyjnej Jadwiga Poźniak.

Zebranych powitał i spotkanie poprowadził przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz. Porządek obrad, po wprowadzeniu poprawki zgłoszonej przez Marka Małysę, przyjęto jednogłośnie, a następnie wiceprzewodnicząca ZR Beata Sułowska przedstawiła decyzje i uchwały z posiedzenia ZR z 8.08. 2023 r.

Kolejnym punktem obrad było przedstawienie planu pracy zespołów problemowych Zarządu Regionu. W tej kwestii wypowiedzieli się przewodniczący zespołów: ds. szkoleń – Rafał Szukiewicz, ds. akcji protestacyjnych – Jacek Bolek, ds. budżetowych – Katarzyna Ogorzałek, ds. organizacyjnych – Andrzej Wójcicki, ds. promocji rozwoju Związku – Daniel Dobrociński, ds. administracji i zarządzania majątkiem związku – Zdzisław Maszkiewicz,

III posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska kadencji 2023-2028

2023-10-17

17 października odbyło się trzecie w kadencji 2023-2028 posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. W posiedzeniu uczestniczyła także przewodnicząca Regionalnej Komisji Rewizyjnej Jadwiga Poźniak.

Zebranie poprowadził przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz. Porządek obrad, po wycofaniu poprawki zgłoszonej przez Ryszarda Czupryńskiego, przyjęto jednogłośnie. Potem wiceprzewodnicząca ZR Beata Sułowska przedstawiła decyzje i uchwały z posiedzenia ZR z 19.09. oraz Prezydium ZR z 13.10.

Wiceprzewodnicząca Beata Sułowska odczytała też protokół z obrad ZR z 19.09., który zebrani przyjęli bez wniesienia uwag. Kolejnym punktem posiedzenia było przyjęcie regulaminu obrad Zarządu Regionu Ziemia Radomska na kadencję 2023-2028. Przewodniczący Zdzisław Maszkiewicz odczytał opinię mec. Marka Koszka ws. poprawek i uwag zgłaszanych do regulaminu przez członków ZR po poprzednim posiedzeniu tego gremium związkowego. Zebrani zapoznawali się też z brzmieniem tego dokumentu po naniesieniu w/w zmian. Marek Małysa zaproponował zmiany ws. par. 1, par. 8 oraz par. 12 i 13 regulaminu, ale po dyskusji, m.in. z udziałem wiceprzewodniczącego Jacka Bolka, wycofał swoje zastrzeżenia, ograniczając propozycje zmian do par. 8. Zebrani zaakceptowali je i po naniesieniu poprawek regulamin został przyjęty przy 1 głosie przeciwnym.

Kolejnym punktem obrad były przygotowania do obchodów 39. rocznicy śmierci patrona NSZZ „Solidarność” bł. ks. Jerzego Popiełuszki (19.10.2023 r.) - w tym wprowadzenia jego Relikwii do Kościoła oo. Bernardynów oraz uczestnictwa przedstawicieli ZR w obchodach w Suchowoli. Omawiano także udział delegacji ZR w uroczystościach 22. rocznicy śmierci bp. Jana Chrapka (18.10. – radomska katedra).

ds. ochrony zdrowia – Renata Małysa, ds. prawa pracy – Beata Sułowska.

Następnie ZR wybrał skład komisji do spraw spisu środków trwałych będących własnością ZR. W jej skład weszli ostatecznie: Beata Sułowska, Krzysztof Kośła, Wojciech Redestowicz, Dariusz Sobczak, Marek Kicior.

Kolejnym punktem obrad było przyjęcie regulaminu obrad Zarządu Regionu na kadencję 2023-2028, który na polecenie przewodniczącego ZR Zdzisława Maszkiewicza przygotował mec. Marek Koszek. Po burzliwej dyskusji zdecydowano o przesunięciu głosowania ws. przyjęcia regulaminu na kolejne posiedzenie ZR w celu umożliwienia członkom ZR przeanalizowania projektu i zgłoszenia ewentualnych poprawek – przy 3 głosach wstrzymujących i jednym przeciw.

Potem Zarząd Regionu zajął się sprawą renowacji sztandaru Terenowej Komisji Koordynacyjnej „Solidarność” (TKK) Zwoleń oraz sprowadzenia relikwii bł. ks. Jerzego Popiełuszki do kościoła oo. Bernardynów w Radomiu.

Następnie członkowie ZR omawiali m.in. przebieg 41. Pielgrzymki Ludzi Pracy na Jasną Górę (16 - 17.09.2023 r.); przygotowania do obchodów rocznicy śmierci o. Huberta Czumy (19.09.2023 r.) - w tym złożeniu wiązanki przez delegację ZR na nagrobku oraz udziale delegacji ZR we mszy świętej w Kościele p.w. Świętej Trójcy (o godz. 17.30); uczestnictwo przedstawicieli ZR w uroczystościach ku czci pomordowanych przez Niemców pracowników Fabryki Broni (14.10.2023 r. - sobota); obchody 39. rocznicy śmierci patrona NSZZ „Solidarność” bł. ks. Jerzego Popiełuszki (19.10.2023 r.) - w tym wprowadzenie Relikwii do Kościoła oo. Bernardynów.

Obrady zakończyło przedstawienie propozycji cenowej za energię elektryczną dla ZR na 2024 r.

W punkcie „sprawy różne” dyskutowano nad propozycją zmian w wyglądzie i funkcjonalności strony internetowej ZR zasugerowaną przez Ryszarda Czupryńskiego.

Marek Kicior zaprezentował sytuację w radomskim MPK na tle krajowych problemów sektora komunikacyjnego, a także kwestię zmian płacowych w tym zakładzie. Omawiano też wręczenie statuetek „Pracodawca Przyjazny Pracownikom” dla 4 firm z naszego regionu – były to: Rolno-Spożywczy Rynek Hurtowy SA Radom, Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Białobrzegach, Publiczna Szkoła Podstawowa imienia Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Wierchowinach, Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacji w Radomiu sp. z o.o..

ZAPROSZENIE

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska zaprasza członków i sympatyków naszego Związku na tradycyjne spotkanie opłatkowe, które odbędzie się 19 grudnia 2023 r. w siedzibie ZR przy ul. Traugutta 52. Naszym gościem będzie JE ks. bp Marek Solarczyk, Ordynariusz Diecezji Radomskiej. Początek spotkania o godz. 11.00.

Pamięci związkowców NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

1 i 2 listopada br. zostały odprawione msze św. w intencji nie żyjących już członków NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. Przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz wraz Krzysztofem Kośłą odwiedzili groby zmarłych związkowców na cmentarzach przy ul. Limanowskiego i na Firleju w Radomiu.

XXXI Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Solidarność

19-20 października w hali Centralnego Ośrodka Sportu w Spale odbyły się obrady 31. Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”. Tegoroczny Zjazd odbywał się pod hasłem „Ty nas obudziłeś, my Cię obronimy”. W jego trakcie, Delegaci dokonali wyboru członków Komisji Krajowej i przewodniczącego Związku na nową pięcioletnią kadencję 2023-2028. Został nim ponownie wybrany Piotr Duda.

Podczas Krajowego Zjazdu Delegatów w Spale na jego kandyda-

turę oddano 211 spośród 232 ważnych głosów. Nie miał kontrkandydata. W obradach uczestniczyli przedstawiciele Regionu Ziemia Radomska: Zdzisław Maszkiewicz, Andrzej Wójcicki, Jacek Bolek.

– Bardzo dziękuję za zaufanie i wybór. To dla mnie wielki zaszczyt. Ale tak jak w pierwszej kadencji, tak i w tej, nie zamierzam zmniejszać tempa tylko tak samo, a nawet jeszcze mocniej działać na rzecz naszego kochanego związku zawodowego „Solidarność”. Tak jak zawsze Piotr Duda jest sobą. Moje drzwi są dla was otwarte, macie do mnie numer telefonu. Wracamy do roboty i do przodu. Sojusznikiem numer jeden dla „Solidarności” jest prezydent Andrzej Duda. [...] Pan Prezydent mówił o tym, że wspólne projekty, które zrealizowaliśmy na przestrzeni ostatnich 8 lat, są dla Pana Prezydenta tak samo ważne, jak i dla Solidarności. Tego będziemy bronić. Niezależnie od tego, jaki powstanie rząd – czy Zjednoczona Prawica plus koalicjant, czy partie opozycyjne stworzą rząd – to przede wszystkim wymagam dialogu. I tego, aby wszystkie postulaty, szczególnie dotyczące emerytur stażowych – które też były przez partie opozycyjne stawiane na piedestale – zostały zrealizowane. Ale jeżeli będą szli w kierunku braku dialogu społecznego, to my też potrafimy wyjść na ulicę. Zresztą mamy w tym temacie doświadczenie, chociaż zamiast wojny na ulicy wolałbym prowadzić dialog w ramach Rady Dialogu Społecznego czy dialog dwustronny z rządem, bo ja łaski nie robię i muszę rozmawiać z każdym rządem. Mamy wpisany w uchwale programowej zakaz współpracy z partiami postkomunistycznymi i liberalnymi, ale z rządem każdym muszę rozmawiać. Oczywiście, jeśli druga strona też tego chce – powiedział po wyborze na przewodniczącego Piotr Duda.

Piotr Duda jest szefem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” od 2010 roku. Obecna kadencja będzie jego czwartą na tym stanowisku. Wcześniej, w latach 2002-2010 był przewodniczącym śląsko-dąbrowskiej „Solidarności”.

W dalszej części obrad delegaci wybrali skład Komisji Krajowej „S” na kadencję w latach 2023 – 2028. Do KK weszli: Grzegorz Adamczyk, Andrzej Bal, Marek Balkowski, Andrzej Biegun, Marek Boiński, Artur Braszkiwicz, Włodzimierz Broda, Roman Brudziński, Krzysztof Domagała, Adam Dopierała, Waldemar Dubiński, Marek Dziecielski, Łukasz Fica, Eugeniusz Formejster, Andrzej Gębora, Anna Grudzińska, Henryk Grymel, Bogusław Hutek, Wojciech Illicki, Leszek Jankowski, Jerzy Jaworski, Artur Jopek, Bogusław Jurgielewicz, Krzysztof Kacprzak, Andrzej Karol, Maciej Kłosiński, Mariusz Kolasiński, Andrzej Kołodziejewski, Andrzej Kościł, Krzysztof Kotowicz, Wojciech Krasuski, Krzysztof Krzyżaniak, Andrzej Kuchta, Piotr Majchrzak, Małgorzata Małkowska, Dariusz Mądraszewski, Maciej Mechliński, Barbara Miszczuk, Marek Mrozkowiak, Mirosław Nowak, Piotr Nowak, Piotr Olbrys, Antoni Pasieczny, Mirosław Piórek, Daniel Pokuta, Iwona Puchalska, Radosław Pyszczek, Waldemar Sopata, Michał Staniszewski, Wiesława Stec, Sławomir Szablewski, Bogusław Szarek, Paweł Szpunar, Piotr Ścieśko, Jarosław Walczak, Tomasz Wójcik. Łącznie 56 osób.

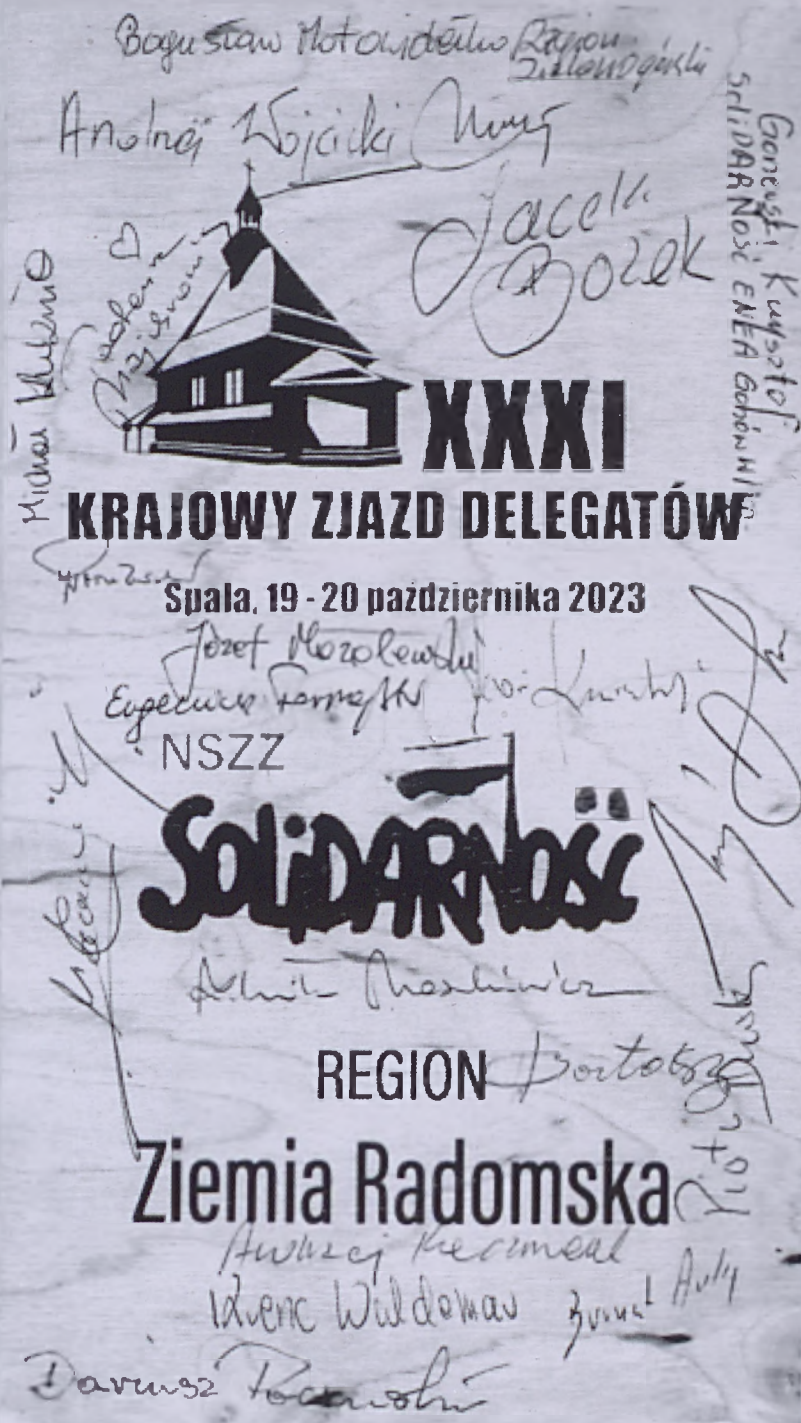
Ponadto w Komisji Krajowej zasiadają przewodniczący Zarządów Regionów NSZZ „Solidarność” oraz Sekretariatów Branżowych.

Udział w KZD wzięło 248 delegatów z całej Polski. Krajowy Zjazd Delegatów (KZD) jest najwyższą władzą stanowiącą w NSZZ „Solidarność”.

– Jestem dumny z dzieła, które przez ostatnie 8 lat wspólnie zrealizowaliśmy. Nie mam żadnych wątpliwości, że dzięki realizacji tych wspólnych postulatów Polska wygląda dziś znacznie lepiej niż przed rokiem 2015 – powiedział podczas XXXI Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda.

Wśród tych działań wymieniał m.in. obniżenie wieku emerytalnego, likwidację tzw. syndromu pierwszej dniówki, a także wprowadzenie minimalnej

stawki godzinowej. – Jeśli ktoś na przestrzeni ostatnich lat miał jakiegokolwiek wątpliwości, co do tego, czy zadania, które przyjmuje na siebie Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” w istocie są działaniami progospodarczymi, prospołecznymi, to nie mam żadnych wątpliwości, że ostatnie lata, pokazały dobitnie, że tak właśnie jest – zaznaczył.

BULETYN

Wprowadzenie relikwii bł. ks. Jerzego Popiełuszki do kościoła ojców bernardynów w Radomiu

19 października 2023 r., w Narodowy Dzień Pamięci Duchownych Niezłomnych, bp Piotr Turzyński wprowadził relikwie bł. ks. Jerzego Popiełuszki do kościoła ojców Bernardynów w Radomiu. Inicjatorem tego wydarzenia był przewodniczący Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska Zdzisław Maszkiewicz przy wsparciu Roberta Grudnia i Tomasza Świtki.

Wspomnienie liturgiczne kapelana „Solidarności” przypada 19 października, w rocznicę jego śmierci. Od 2018 r. w rocznicę męczeńskiej śmierci bł. ks. Jerzego Popiełuszki – 19 października – obchodzony jest w Polsce Narodowy Dzień Pamięci Duchownych Niezłomnych. Święto przypomina o roli, jaką odegrali duchowni w obronie oraz kształtowaniu postaw patriotycznych.

W uroczystościach, które rozpoczęły się wieczorem 19 października w kościele oo. Bernardynów w Radomiu uczestniczyli przedstawiciele ZR na czele z wiceprzewodniczącą Beatą Sułowską i Krzysztofem Koślą oraz związkowe poczty sztandarowe: Zarządu Regionu, MPK Radom, Fabryki Broni, Enea Wytwarzanie, MK nr 1 POiW, TKK Szydłowiec, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych.

O. Juniper Ostrowski, gwardian klasztoru, zacytował na początku nabożeństwa fragment z ostatniego kazania ks. Jerzego Popiełuszki z 19 października 1984 roku: „Tylko ten może zwyciężyć zło, kto sam jest bogaty w dobro. Trzeba dzisiaj bardzo dużo mówić o godności człowieka, aby zrozumieć, że człowiek przeraża wszystko, co może być na świecie, prócz Boga. Życie trzeba godnie przeżyć, bo jest tylko jedno. - To już 39 lat jak w bestialski sposób ks. Jerzy poniósł śmierć męczeńską. Poniósł śmierć tylko za to, że podczas swoich kazań nawoływał do tego, aby nie dać się zwyciężyć złu, lecz zło dobrem zwyciężać - mówił o. Juniper.

Mszy św. przewodniczył bp Turzyński. W homilii bp Piotr powiedział – Strajkujący robotnicy w Hucie Warszawa poprosili, aby przyszedł ksiądz i odprawił Mszę św. Księża się wymawiali, a ks. Jerzy powiedział: „Pójdę”. Nie bał się. Miał wielką odwagę. [...] 19 października 1984 roku zaczęła się droga męczeństwa ks. Jerzego dramatyczna i okrutna Cierpieł bardzo, bity, torturowany, zniszczony. Człowiek, który mówił prawdę, który nie głosił nienawiści, który miał wielką ufność w Bogu i kochał bardzo Polskę.

19 października 1984 roku ks. Jerzy Popiełuszko został porwany i zamordowany przez funkcjonariuszy SB. Zginął męczeńską śmiercią, mając zaledwie 37 lat. W dniu śmierci odprawił nabożeństwo różańcowe w Kościele Świętych Polskich Braci Męczenników, a ostatnie słowa, które wypowiedział publicznie do wiernych brzmiały: „Módlmy się, byśmy byli wolni od lęku, zastraszenia, ale przede wszystkim od żądzy odwetu i przemocy”.

Po trwającym 13 lat procesie beatyfikacyjnym, 6 czerwca 2010 roku, ksiądz Jerzy Popiełuszko – jako męczennik za wiarę – został ogłoszony Błogosławionym Kościoła Katolickiego przez papieża Benedykta XVI, a w 2014 r. papież Franciszek ustanowił go patronem „Solidarności”. Parafia św. Stanisława Kostki jest głównym miejscem kultu duszpasterza ludzi pracy.

Relikwie ks. Jerzego

Od samego początku „Solidarność” była zaangażowana wraz z Kościołem w upamiętnianie postaci ks. Jerzego. Jak zostały przechowane relikwie ks. Popiełuszki wiemy dokładnie z relacji s. Laurencji Kazimiery Fabisiak.

31 października 1984r. podczas sekcji zwłok ks. Popiełuszki zostały pobrane dwie próbki o pojemności 30 centymetrów sześciennych, zawierające wysuszoną krew oraz sój o pojemności litra typu twist, w którym umieszczono wycinki narządów: nerek, śledziony i wątroby, zakonserwowane mieszaniną

10% roztworu formaliny z bezwodnym alkoholem etylowym w stosunku 1:1. Najpierw ukryto je w Katedrze i Zakładzie Medycyny Sądowej.

18 kwietnia 1986 r. dr Jan Szrzedziński w obecności ks. Jerzego Giształowicza, prof. Andrzeja Kalicińskiego - Kierownika Kliniki Kardiologii Akademii Medycznej w Białymstoku i ks. Wacława Lewkowicza – notariusza Kurii Arcybiskupiej w Białymstoku mnie przekazał szczątki organów. W gronie osób wtajemniczonych, z ks. Jerzym Giształowiczem, ks. Tadeszem Krahelem, prof. Andrzejem Kalicińskim i dr. Janem Szrzedzińskim, podjęto decyzję, aby relikwie wmurować w ścianę kaplicy budującego się domu zakonnego przy ul. Stołecznej 5 (dziś Sanktuarium bł. Bolesławy Lament – założycielki Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Św. Rodziny). 22 maja 1986 r. szczątki organów w zalakowanym drewnianym pojemniku z oryginałem dokumentu, zawierającego zaprzysiężone zeznanie o autentyczności szczątków śp. ks. Jerzego Popiełuszki, w obecności podpisanych świadków: ks. prof. Tadeusza Krahela, ks. Stanisława Szczepury – proboszcza w Juchnowcu i ks. Czesława Bułkowskiego – wikariusza białostockiej par. św. Rocha, opatrzone pieczęcią Duszpasterstwa Akademickiego, zostały wmurowane w ścianę kaplicy. Dokonał tego inż. Franciszek Toczydłowski.

Relikwie ks. Jerzego a „Solidarność” Ziemi Radomskiej

Od kilku lat w propagowanie postaci bł. ks. Jerzego Popiełuszki zaangażowany jest także Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska oraz komisje zakładowe i TKK.

Dzięki temu relikwie ks. Jerzego w Regionie Ziemia Radomska znajdują się w:

- Radomiu – w kościele pw. Chrystusa Nauczyciela
- Pionkach – w kościele pw. Św. Barbary
- Iłży – w kościele pw. NMP Królowej Polski
- Zwoleniu – w kościele pw. Św. Krzyża
- Roznieszewie – w kościele pw. NMP
- Mogielnicy – w kościele pw. św. Floriana
- Warce – w kościele pw. Matki Boskiej Szkaplerznej
- w Drzewicy - pw. Świętego Łukasza
- w Jedlni - parafia pw. św. Mikołaja Biskupa w Jedlni, kaplica – Centrum Wieczystej Adoracji Najświętszego Sakramentu im. św. Jana Pawła II
- w Roznieszewie - w kościele pw. Narodzenia NMP
- w Zwoleniu - w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
- w Szydłowcu - w kościele pw. Świętego Zygmunta
- w Pionkach - w kościele pw. NMP Królowej Polski
- w Radomiu - w kościele pw. św. Stefana
- w Radomiu - w Katedrze Radomskiej pw. Opieki Najświętszej Marii Panny
- oraz w Garwolinie kościele pw. Matki Boskiej Częstochowskiej

Ksiądz Jerzy Popiełuszko - wspomnienie

Bł. ks. Jerzy Popiełuszko Ksiądz Jerzy Popiełuszko urodził się 14 września 1947 roku we wsi Okopy koło Suchowoli na Podlasiu. Jego rodzice, Marianna i Władysław, prowadzili gospodarstwo rolne.

Od 1961 roku Jerzy uczył się w liceum w Suchowoli. W szkole nauczyciele charakteryzowali go jako ucznia ambitnego w typie samotnika. Od dzieciństwa był ministrantem. O tym, że odpowiedział na powołanie kapłańskie, powiadomił w czasie balu maturalnego. Po maturze w 1965 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Warszawie.

Na początku drugiego roku studiów został wcielony do wojska. W latach 1966-68 odbył zasadniczą służbę wojskową w specjalnej jednostce dla kleryków w Bartoszycach. Wcielanie kleryków do wojska (wbrew umowie państwa z Kościołem z 1950 r.) było szykaną władz komunistycznych wobec Kościoła i niepokornych biskupów. Planowano, że poprzez przemysłowy system indoktrynacji prowadzonej przez wyselekcjonowaną kadrę oficerów uda się skłonić kleryków do porzucenia studiów w seminariach. Kleryk - żołnierz Jerzy Popiełuszko wyróżniał się wielką odwagą w obronie swoich przekonań, co powodowało różne szykany. Po powrocie z

(cd. na str. 6)

wojska kleryk Jerzy ciężko zachorował. Odtąd do końca życia będzie borykał się z kłopotami zdrowotnymi.

28 maja 1972 r. został kapłanem, przyjąwszy święcenia z rąk ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego. Ks. Popiełuszko pełnił posługę kapłańską kolejno w kilku parafiach. Niestety kłopoty ze zdrowiem nasiliły się - w styczniu 1979 zasłabł w czasie odprawiania mszy. Po kilkutygodniowym pobycie w szpitalu nie wrócił już do zwyczajnej pracy wikariusza. Ostatnim miejscem pracy ks. Jerzego, od 20 maja 1980 r., była parafia p.w. św. Stanisława Kostki w Warszawie (na Żoliborzu). Jako rezydent prowadził duszpasterstwo średniego personelu medycznego, a od sierpnia 1980 r. zaangażował się w powstające Duszpasterstwo Ludzi Pracy.

Czasem przełomu w życiu ks. Jerzego stało się lato 1980 r. 31 sierpnia delegacja strajkujących hutników poprosiła ks. Kardynała Wyszyńskiego o przybycie księdza do huty. Kapelan Prymasa przyjechał do kościoła św. Stanisława Kostki. Wtedy zgłosił się ks. Popiełuszko. Od tego spotkania o godz. 10.00, co niedziela, odprowadzał dla nich mszę św. Spotykał się z nimi regularnie, co miesiąc. Organizował swoistą „szkołę” dla robotników. Prowadził dla nich katechezę, ale także poprzez cykle wykładów chciał pomóc im zdobyć wiedzę z różnych dziedzin - historii Polski i literatury, społecznej nauki Kościoła, prawa, ekonomii, a nawet technik negocjacyjnych. Do ich prowadzenia zapraszał specjalistów. 25 kwietnia 1981 r. odbyła się uroczystość poświęcenia sztandaru „Solidarności” Huty „Warszawa”. Po wprowadzeniu stanu wojennego Ks. Popiełuszko organizuje liczne działania charytatywne. Wspomaga ludzi prześladowanych i skrzywdzonych. Uczestniczy w procesach tych, którzy byli aresztowani za przeciwstawianie się prawu stanu wojennego. Od 28 lutego 1982 r. celebryje słynne na całą Polskę msze św. za ojczyznę i wygłasza kazania patriotyczno-religijne (było ich razem 26). We wrześniu 1983 roku Ks. Jerzy zorganizował pielgrzymkę robotników Huty „Warszawa” na Jasną Górę. Idea Ks. Jerzego przeżyła się w coroczną Ogólnopolską Pielgrzymkę Ludzi Pracy na Jasną Górę w trzecią niedzielę września.

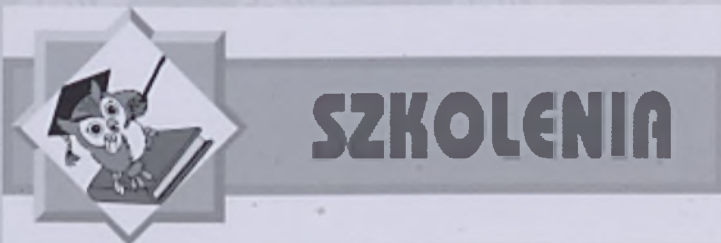
Działalność księdza Popiełuszki sprawia, że staje się on celem niewybrednych ataków władz. Mnożą się zdarzenia, mające służyć zastraszeniu powszechnie szanowanego kapłana, także poprzez powodowanie zagrożenia jego życia. Dwukrotnie włamano się do Jego mieszkania, nieustannie śledzono, niszczone samochód, nieznani sprawcy wrzucili do mieszkania ładunek wybuchowy. Dwukrotnie też ksiądz uczestniczył w wypadkach samochodowych, które sprawiały wrażenie wcześniej przygotowanych. We wrześniu 1983 r. wiceprokurator wojewódzki Anna Jakowska wszczęła śledztwo w sprawie nadużywania wolności sumienia i wyznania na szkodę PRL, a 12 grudnia - postawiono ks. Jerzemu zarzuty.

Jesienią roku 1984 r. sytuacja Ks. Jerzego była bardzo trudna. Stąd pomysł wyjazdu na studia do Rzymu. Ksiądz Prymas pozostawił tę decyzję ks. Popiełuszcze - ten jej nie podjął. Pozostał w Warszawie.

Ksiądz był obserwowany przez SB już na dwa lata przed śmiercią. Złożono mu podsłuch, próbowano też doprowadzić do wypadku samochodowego. W mieszkaniu przy ul. Chłodnej funkcjonariusze SB dokonali prowokacji, podrzucając kilkanaście tysięcy ulotek, farb drukarską, granaty z gazem łzawiącym, naboje i materiał wybuchowy. Miały to być dowody do przygotowywanego procesu sądowego. Starano się go za wszelką cenę skompromitować.

Jak wiemy na podstawie zeznań oskarżonych w procesie toruńskim, upozorowany wypadek samochodowy 13 października w drodze z Gdańska do Warszawy był pierwszym zamachem na życie ks. Popiełuszki. Drugie „podejście” SB zaplanowało na 19 października 1984 r. Tego dnia porwania ks. Popiełuszki dokonali trzej oficerowie z IV Departamentu MSW zwalczającego kościół katolicki: Grzegorz Piotrowski, Leszek Pękala i Waldemar Chmielewski. 30 października 1984 r. w dzienniku telewizyjnym poinformowano o wyłowieniu z Wisły pod Włocławkiem ciała księdza Popiełuszki. Zwłoki były tak zmasakrowane, że rodzina identyfikowała je tylko na podstawie znaków szczególnych.

(ppp)

SZKOLENIA

Szkolenie Społecznych Inspektorów Pracy

26-27 października 2023 r. w Radomiu przeprowadzone zostało dwudniowe szkolenie dla społecznych inspektorów pracy. Jego organizatorami byli: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, radomski oddział Okręgowego Inspektoratu Pracy w Warszawie oraz Ośrodek Doradztwa i Nadzoru w zakresie BHP.

Szkolenie odbywało się w siedzibie Państwowej Inspekcji Pracy przy ul. Wierzbickiej 26/44 w Radomiu. Zajęcia prowadzili - dr Józef Witczak z ODiN - BHP (26.10) i inspektor Agata Kot z PIP (27.10.). W zajęciach uczestniczyła grupa 30 związkowców „Solidarności” z Regionu Ziemia Radomska z komisji zakładowych w: MPK Radom, RSM, Imperial Tobacco, DPS „Nad Potokiem” w Radomiu, Radpecu, Wodociągach Miejskich, PSP Kozienice, Browarach Warka, Hortek-sie Przysucha, PS Sanepidu w Radomiu, Poczcie Polskiej w Radomiu, PSP w Wierzbicy, Enei Wytwarzanie, X LO w Radomiu, PSP nr 19 w Radomiu, PSP nr 31 w Radomiu, oświacie w Przytyku, XI LO w Radomiu, PSP nr 25 w Radomiu, SOSW w Chwałowicach, SOSW w Radomiu.

Zarząd Regionu dziękuje p. nadinspektorowi Jackowi Wojciechowskiemu, kierownikowi radomskiego oddziału Okręgowego Inspektoratu Pracy w Warszawie, za udostępnienie pomieszczeń i sprzętu audiowizualnego niezbędnych do przeprowadzenia szkolenia.

Szkolenia - zapisy

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska informuje, że organizowane są następujące szkolenia dla członków NSZZ „Solidarność” prowadzone przez trenerów z Działu Szkoleń Komisji Krajowej:

1) Szkolenie „Mobbing, dyskryminacja i nierówne traktowanie w miejscu pracy”, dwudniowe - 25-26.01.2024 r. (czwartek-piątek).

2) Szkolenie „Od konfliktu do porozumienia z pracodawcą”, dwudniowe - 8-9.02.2024r. (czwartek-piątek).

3) „Profesjonalizm organizacji zakładowej”, dwudniowe 21-22.03.2024 r. (czwartek - piątek).

Zapisy przyjmuje wiceprzewodnicząca ZR Beata Sułowska, tel.: 695 153 478, 48-3623804 wew. 21.

Liczba skarg pracowniczych rośnie!

Rośnie liczba skarg zgłaszanych przez pracowników do Państwowej Inspekcji Pracy. Według najnowszych danych w 2022 roku było ich ponad 50,5 tys., o 5,3 tys. więcej niż rok wcześniej. Wyższa była również liczba problemów wskazanych przez skarżących i osiągnęła prawie 87,5 tys. Więcej niż co trzecia skarga dotyczyła wypłaty wynagrodzenia, 17 % stosunku pracy, a 7 % czasu pracy.

Państwowa Inspekcja Pracy kontroluje warunki pracy, w tym godziny, płace, zdrowie i bezpieczeństwo zatrudnionych. Ma na celu ochronę przywilejów pracowników i zapewnienie im równego traktowania w miejscu pracy. Wykroczenia ze strony pracodawców najczęściej dotyczą m.in. niewypłacenia wynagrodzenia, nieprawidłowości przy wypowiedzeniu czy ewidencji czasu pracy. Fakt, że pracownicy coraz chętniej zgłaszają nieuczciwe praktyki jest dobrą informacją, bo to świadczy o tym, że

(cd. na str. 7)

mają oni coraz większą świadomość swoich praw. Mają też zaufanie do PIP.

Listę grzechów głównych pracodawców otwierają wynagrodzenia. Najwięcej zgłoszeń dotyczyło właśnie tej kwestii. Suma skarg przekroczyła w tym temacie 32,2 tys., o 3,4 tys. więcej niż 2021 roku. Problemy dotyczyły m.in. niewypłacania lub nieprawidłowego wypłacania wynagrodzenia, niewypłacania lub obniżania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy czy wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy. Państwowa Inspekcja Pracy uznała, że ze wszystkich zgłoszeń 37 proc. było zasadnych i wyegzekwowali od pracodawców aż 19,2 mln zł. Kolejnych 16,4 tys. zgłoszeń dotyczyło m.in. nieprawidłowości przy wypowiedzaniu i rozwiązywaniu umów o pracę, ale też niewydanie lub nieterminowe wydanie świadectwa pracy oraz kwestionowanie jego treści. W czasie przeprowadzonej kontroli zostało potwierdzonych 26 proc. zgłoszeń.

Na czas pracy poskarżyło się 5,8 tys. pracowników. Mieli problem u swojego pracodawcy m.in. z nieprowadzeniem lub nierzetelnym prowadzeniem ewidencji czasu pracy. Zdarzały się problemy z naruszaniem prawa do odpoczynku dobowego i tygodniowego, z han-

dlem w niedziele lub święta. Tutaj 32,7 proc. wniosków uznano za zasadne. Dodatkowo, ponad 3 tys. skarg dotyczyło dyskryminacji w zatrudnieniu, mobbingu oraz molestowania, jednak tylko 8,6 proc. znalazło potwierdzenie w czasie przeprowadzanych kontroli.

Co ciekawe przed pandemią liczba skarg składanych co roku wynosiła ok. 55 tys., ale w 2020 roku, liczba spadła poniżej 50 tys. Teraz widać wzrost, bo w 2022 roku pierwszy raz od dwóch lat przekroczyła 50 tys. Do 2020 roku najliczniej skargi składali byli pracownicy. Od 2021 roku wzrosła liczba skarg zgłaszanych przez aktualnie zatrudnionych.

W 2022 roku wzrosła również liczba cudzoziemców niezadowolonych z warunków pracy, przede wszystkim Ukraińców. Ich zarzuty dotyczyły niewypłacenia wynagrodzenia za pracę, niewypłacenia minimalnej stawki godzinowej przyjmującemu zlecenie lub świadczącemu usługi, braku potwierdzenia na piśmie zawarcia umowy o pracę oraz niewypłacenia ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop. W sumie cudzoziemcy zgłoszyli 2657 skarg, czyli 5% ogółu wszystkich zgłoszeń.

Cztery instytucje z regionu radomskiego nagrodzone w XV edycji Konkursu „Pracodawca Przyjazny Pracownikom”!

10 października 2023 roku (wtorek) o godz. 12.00 w Pałacu Prezydenckim Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda wręczył statuetki oraz certyfikaty w XV edycji Konkursu „Pracodawca Przyjazny Pracownikom”. W uroczystości wzięli udział także członkowie Prezydium Zarządu Regionu.

W tym roku owo zaszczytne wyróżnienie otrzymały aż cztery instytucje z regionu radomskiego: Rolno-Spożywczy Rynek Hurtowy SA Radom, Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Białobrzegach, Publiczna Szkoła Podstawowa imienia Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Wierchowinach, Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacji w Radomiu sp. z o.o.

W uroczystości oprócz przedstawicieli wyróżnionych firm wzięli udział: przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz oraz członkowie Prezydium Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska: Beata Sułowska, Katarzyna Ogorzałek, Jacek Bolek, Daniel Dorociński, Rafał Szukiewicz.

Konkurs „Pracodawca Przyjazny Pracownikom” organizowany jest przez NSZZ „Solidarność” pod honorowym patronatem prezydenta Andrzeja Dudy. Komisja Certyfikacyjna Konkursu „Pracodawca Przyjazny Pracownikom” dokonała 1 lutego wyboru firm, które w tym roku zostaną uhonorowane tym wyróżnieniem. Cel konkursu to promowanie pracodawców, którzy wyróżniają się w stosowaniu dobrych praktyk w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy, w szczególności poprzez stabilność zatrudnienia, przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz prawa do zrzeszania się w związki zawodowe. Kandydatów zgłaszają podstawowe jednostki organizacyjne Solidarności. Certyfikatem można się posługiwać przez okres trzech lat.

Narodowe Święto Niepodległości

105. rocznica odzyskania niepodległości

Dzień 11 listopada został oficjalnie świętem narodowym dopiero w kwietniu 1937 roku, jednak jako Święto Niepodległości obchodzony był już od roku 1919. Do czasu wybuchu II wojny światowej oficjalnie święto obchodzono tylko dwa razy - w roku 1937 i 1938.

Po II wojnie światowej komunistyczne władze usunęły Święto Niepodległości z kalendarza, a świętem państwowym uczyniono dzień 22 lipca - datę podpisania Manifestu PKWN, jednak środowiska patriotyczne nadal obchodziły rocznicę wydarzeń z 11 listopada 1918 roku. W latach 1945 - 1989 organizowane przez opozycję manifestacje patriotyczne były brutalnie tłumione przez oddziały ZOMO, a ich uczestnicy bici i aresztowani przez Służbę Bezpieczeństwa.

Po przemianach ustrojowych w 1989 roku Sejm IX Kadencji przywrócił 11 listopada do rangi święta narodowego. Dziś jest to jedno z najważniejszych świąt obchodzonych przez Polaków zarówno w kraju, jak i zagranicą.

Historia

Kwestia utworzenia państwa polskiego pojawiła się na arenie międzynarodowej w 1916 roku, kiedy to cesarze Austro-Węgier i Niemiec podpisali akt o utworzeniu w przyszłości z ziem polskich należących dawniej do

Rosji satelickiego Królestwa Polskiego. Później deklaracje o potrzebie utworzenia niepodległej, zjednoczonej Polski składali także m.in. car Rosji Mikołaj II, prezydent USA T.W. Wilson, Piotrogradzka Rada Delegatów Robotniczych i Żołnierskich i rosyjski Rząd Tymczasowy.

Kłęska Rosji w wojnie z Japonią wywołała w społeczeństwie polskim uzasadnione - jak się później okazało - nadzieje na utworzenie w nieodległej przyszłości niepodległego państwa polskiego. Działacze polskich partii liczyli w tym względzie na pomoc wyczerpanych działaniami wojennymi zaborców, tych jednak interesowały głównie zasoby polskich rekrutów i zapasów wojennych. Sytuacja zaczęła się zmieniać wraz z przeciąganiem się działań wojennych, a co za tym idzie wyczerpywaniem się rezerw ludzkich i materialnych.

W czerwcu 1917 we Francji rozpoczęto formowanie Armii Polskiej, a 15 sierpnia 1917 w Lozannie powstał Komitet Narodowy Polski, który pełnił rolę rządu polskiego na emigracji.

Zbliżająca się wiosna kłęska państw centralnych spowodowała jesienią 1918 nasilenie przygotowań do utworzenia na ziemiach polskich własnej administracji.

Początki polskiej władzy

W Krakowie 28 października 1918 roku powołano Polską Komisję Likwidacyjną, na której czele stanął Wincenty Witos. Komisja zaczęła przejmować władzę z rąk Austriaków na terenie

Narodowe Święto Niepodległości

(cd. ze str. 7)

Galicji i Śląska Cieszyńskiego. Kilka dni później członkowie konspiracyjnej Polskiej Organizacji Wojskowej oraz legionści i młodzież rozbroili stacjonujących na tamtym terenie Austriaków. 3 listopada 1918 roku nastąpiła kapitulacja Austro – Węgier, a 9 listopada – po abdykacji cesarza Wilhelma II – proklamowano w Niemczech republikę.

Pierwsze organy polskiej władzy

W zaborze pruskim na początku listopada 1918 utworzona została Naczelna Rada Ludowa, a w nocy z 6 na 7 listopada w Lublinie powstał Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej na czele z Ignacym Daszyńskim, w którego skład weszli przedstawiciele PPS, PPSD i PSL „Wyzwolenie”. Równocześnie podległe rządowi oddziały przystąpiły do rozbrajania wojsk okupacyjnych na Lubelszczyźnie i Kielecczyźnie. 7 października 1918 roku powołana przez państwa centralne w 1917 jako najwyższa władza tymczasowa w Królestwie Polskim Rada Regencyjna ogłosiła odzyskanie przez Polskę niepodległości.

Powrót Piłsudskiego

W Rządzie Tymczasowym dominowali zwolennicy Józefa Piłsudskiego, który powrócił do Warszawy z osadzenia w Magdeburgu 10 listopada 1918. Następnego dnia w Compiègne we Francji podpisano zawieszenie broni będące kapitulacją Niemiec i kończące I wojnę światową. Tego samego dnia Rada Regencyjna przekazała Piłsudskiemu naczelne dowództwo nad wojskiem polskim, a trzy dni później władzę cywilną. Powrót Piłsudskiego do stolicy wywołał entuzjazm wśród ludności i masowe rozbrajanie okupantów na terenie całej Kongresówki. Przed domem, w którym mieszkał, zebrały się tłumy, a do mieszkania zaczęli przychodzić przedstawiciele różnych stronnictw i partii.

„Byli znajomi i podkomendni zaczęli się tłoczyć w mieszkaniu na Moniuszki, które mu doraźnie znaleziono, chcąc go przywitać i oddać się do jego dyspozycji. Nareszcie po południu udało mu się wyrwać z Warszawy i przyjechać do nas, na Pragę. Wiadomość, że przyjedzie do mnie rozeszła się lotem ptaka. Wobec tego, że była to niedziela, robotnicy wylegli z domów i pełni radości czekali na ulicach, którymi musiał przejeżdżać. Przed domem, w którym mieszkaliśmy, zebrał się tłum. Kiedy nadjechał, entuzjazm był niesamowity. Ja na spotkanie z pokoju swego nie wyszłam, tylko czekałam w mieszkaniu. Nie lubiłam nigdy okazywać swoich uczuć wobec innych.” (Aleksandra Piłsudska, „Wspomnienia”, Warszawa 1989).

Piłsudski przejmuje władzę

Na wieść o powrocie Piłsudskiego, Ignacy Daszyński wraz z całym rządem 11 listopada przyjechał do Warszawy. Tego samego dnia Józef Piłsudski otrzymał z rąk Rady Regencyjnej władzę wojskową i rozpoczął konsultacje z przedstawicielami stronnictw politycznych w sprawie utworzenia koalicyjnego rządu. 14 listopada, nowym dekretem Rada Regencyjna postanowiła się rozwiązać i całą władzę w państwie przekazała Piłsudskiemu, ustanawiając urząd naczelnika państwa.

Radość z odzyskanej niepodległości

Na ulicach Warszawy i innych miast świętowano odzyskanie niepodległości. „Warszawa żyła w tych dniach na ulicach. (...) Gdy 11 listopada, w historycznym dniu zawieszenia broni, wyszedłem rano na miasto, ulica miała wygląd jakiś zupełnie inny niż zwykle: ludzie poruszali się szybko, każdy patrzył z ciekawością naokoło, każdy czegoś wyczekiwał, zawiązywały się rozmowy między ludźmi nieznanymi. Niemców spotykało się niewielu i nie mieli już tak butnych min jak poprzednio, większość z nich miała już na mundurach czerwone rewolucyjne kokardki, dyscyplina rozluźniła się, widziało się i czuło się już zupełną dezorganizację tej karnej armii. Ludność samorzutnie zaczęła rozbrajać żołnierzy, którzy podawali się temu przeważnie bez protestu.” (M. Jankowski, „11 listopada 1918 r.” [w:] Warszawa w pamiętnikach pierwszej wojny światowej, Warszawa 1971).

Nowy rząd Polski i Naczelnik Państwa

Józef Piłsudski powołał nowy centralny rząd, który w dniu 21 listopada wydał manifest zapowiadający reformę rolną i nacjonalizację niektórych gałęzi przemysłu, uzależniając jednak ich przeprowadzenie od postanowień przyszłego Sejmu Ustawodawczego. Jednocześnie wprowadzono bardzo korzystne dla robotników warunki

pracy i zapowiedziano wybory parlamentarne. Premierem mianował Jędrzeja Moraczewskiego.

W dniu 22 listopada Józef Piłsudski ogłosił się Naczelnikiem Państwa i razem z premierem podpisał dekret o tymczasowych władzach Republiki Polskiej.

Ważnym problemem, przed którym stało młode państwo, było zjednoczenie ziem polskich, pozostających przecież przez ponad 100 lat pod zaborem. Przewycięzenie tych trudności wymagało wiele wysiłku. Na plan pierwszy wybijało się zunifikowanie systemu administracyjnego, prawnego, monetarnego, ochrona nowych granic, odbudowa po latach zaniebdania i zniszczeń wojennych i wreszcie zorganizowanie nowego systemu politycznego. Zróżnicowany był poziom rozwoju gospodarczego. Palącym problemem było także silne zróżnicowanie etniczne ziem polskich oraz znaczny odsetek mniejszości narodowych, w tym mniejszości ukraińskiej, żydowskiej, białoruskiej i niemieckiej. Nieustabilizowane granice podlegały zmianom niemal w całym okresie dwudziestolecia międzywojennego, co

było wynikiem plebiscytów, układów bilateralnych oraz kampanii militarnych. W latach 1918-1921 Polska toczyła wojny z Ukrainą oraz Rosją. Ostatecznie na mocy traktatu ryskiego z marca 1921 roku ustalone zostały wschodnie granice RP z Wilnem, Nowogródkiem, Pińskiem i Tarnopolem po stronie polskiej.

Na granicy polsko-niemieckiej także trwały walki o ustanowienie korzystnej linii demarkacyjnej. W latach 1918-1921 wybuchły cztery powstania (jedno w Wielkopolsce, trzy na Śląsku), które towarzyszyły przeprowadzanym w tym rejonie plebiscytom. Na mocy ustaleń i międzynarodowego arbitrażu do Polski przyłączono jedną trzecią Górnego Śląska z Katowicami, Mysłowicami, Pszczyną i Rybnikiem.

W 1919 roku trwały również walki o Śląsk Cieszyński.

(ppp)

„Pracodawca Przyjazny Pracownikom” s.7

**Uroczyste wprowadzenie relikwii krwi
błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki
- 19 października 2023 r.,
kościół ojców bernardynów w Radomiu
s.5**

Zespoły problemowe - wew. 26
Kasa - wew. 27
Zespół prawa pracy/interwencji - wew. 28
Redakcja „Biuletynu” - wew. 29
Księgowość - wew. 30
Seksja i Komisje Branzowe - wew. 31
Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” PEKAO S.A. II O/R: 2312403259111000030031542

**Szkolenie Społecznych Inspektorów Pracy
26-27 października 2023 r.
s.6**

Adresy i telefony:
Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul Traugutta 52
e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net
telefony: centrala/sekretariat ZR - 483623804 tel./fax: sekretariat - wew. 21;
przew. Zdzisław Maszkiewicz - wew. 23, 601662 287; skarbnik Maria Górka - 605140560
wiceprzew. Krzysztof Kośla - wew. 26, 722394343; wiceprzew. Andrzej Wójcicki - 607279893
Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” PEKAO S.A. II O/R: 2312403259111000030031542